

Drosera - Rosnatky - návod na pěstování

1, Subtropické a tropické světlomilné rosnatky

Něco o rostlinách:

Jedná se o rostliny rostoucí celoročně ve vegetačně přízních podmínkách, proto tyto druhy nevytvářejí žádné přezimovací či zásobní orgány. Některé druhy jako např. *Drosera burmannii* se pěstuje jako letnička a populaci každoročně obnovuje pomocí množství vytvořených semen. Tyto druhy rostou zejména v teplých a vlhkých oblastech Afriky, Střední a jižní Ameriky, Austrálie a Asie.

V čem pěstovat:

Rosnatky z této ekologické skupiny pěstujeme v květináčích o průměru **10 cm a více**. Pro udržení lepší stability substrátu je lépe volit nádoby větších rozměrů. Rostliny pěstujeme ve směsi světlé rašeliny a křemičitého písku v poměru 2:1.

Nároky na prostředí:

Jedná se o velice **světlomilné druhy**, náročné po celou dobu vegetace na intenzitu a délku světelného dne. Přes léto proto rostlinám dopřejeme plné oslunění které je rovněž předpokladem pro plné vybarvení rostlin. Většině druhů vyhovují letní teploty v rozmezí 20 - 35°C. V zimě je vhodné délku dne prodložit umělým přisvětlením, pro některé citlivější druhy jako např. *D. villosa* je udržení délky osvitu na minimální hodnotě 12 hodin životně důležité. Většina druhů však přežije zimu i bez umělého přisvětlování, nejlépe však při současném snížení teplot na 15 - 20°C.

Všechny druhy jsou **vlhkomilné**, proto po celé období vegetace je vhodné nechát stát květináče v podmisce s vodou. V zimním období pak udržujeme substrát jen **mírně vlhký**.

Potíže při pěstování:

Jak již z výše uvedených informací vyplývá, hlavním problémem při pěstování těchto rostlin jsou krátké dny v zimním období. Proto se snažíme rostlinám prodložit den pomocí zářivek alespoň na 12 hodin. Takto pěstované rostliny jsou silnější a méně náchylné na napadení plášněmi.

2, Rosnatky s přezimovacími pupeny

Něco o rostlinách:

Rosnatky s přezimovacími pupeny jsou druhy rostoucí převážně v mírném pásmu většiny kontinentů. Pro přežití nepříznivého zimního období se adaptovaly vytvářením jakýchsi spících pupenů z nevyvinutých listů (hybernacula). Proto u nich můžeme pozorovat diametrálně rozdílný vzhled v období vegetace a v období vegetačního klidu. Při dodržení podobného cyklu v domovní kultivaci nejsou s udržením většiny druhů větší problémy.

V čem pěstovat:

Rosnatky sadíme do květináčů o velikosti 10 cm a větších. Některé druhy jako např. *D. binata* vytvářejí mohutné drátovité kořeny, proto je vhodné požít květináče větších rozměrů. Jako substrát použijeme směs rašeliny a křemičitého písku v poměru 2:1. Druhy jako *D. anglica* či *D. rotundifolia* můžeme pěstovat přímo v živém či zvlhčeném novozélandském rašeliníku.

Nároky na prostředí:

V době vegetace jsou náročné na intenzitu a délku osvětlení. Přes léto je žádoucí rostliny pěstovat při plném slunečním osvitu, který rovněž umožní plné vybarvení rostlin. Většině druhů vyhovují letní teploty v rozmezí 20 - 30°C, *D. stenopetala* a *D. arcturi* však přehřátí nesnáší, a tak tyto druhy pěstujeme max při 25°C. V zimě je pak nutné teploty snížit na hodnoty okolo 10°C, mrazuvzdorné druhy jako *D. anglica* a *D. rotundifolia* snesou poklesy až pod bod mrazu.

V období vegetace necháváme stát květináče s rostlinami trvale v podmisce s vodou, v zimním období pak substrát udržujeme mírně vlhký.

Potíže při pěstování:

D. arcturi a *D. stenopetala* jsou poměrně citlivé druhy na letní vysoké teploty a také na zimní vymrznutí. Pro úspěšné pěstování je proto nutné jim po celou dobu vegetace zabezpečit stabilní vlhké prostředí s teplotami mezi 5 - 25°C. Druhy *D. anglica* a *D. rotundifolia* je vhodné pěstovat celoročně ve venkovní kultuře protože vyšší teploty v zimním období způsobí oslabení rostlin a často i jejich úhyn.

Možnost venkovního pěstování:

Celoročně lze ve venkovní kultuře u nás pěstovat *D. rotundifolia*, *D. anglica* a severoamerickou *D. filiformis*. Rostliny můžeme vysadit do zahradního rašeliniště či do blízkosti jezírka. Před vymrzáním je chráníme překrytím slámostí nebo jiným vhodným materiélem.

Jmenný seznam některých pěstovaných druhů: *D. anglica*, *D. arcturi*, *D. binata*, *D. filiformis*, *D. intermedia*, *D. linearis*, *D. rotundifolia*, *D. stenopetala*

3, Australské trpasličí rosnatky - návod na pěstování

Něco o rostlinách:

Trpasličí rosnatky jsou obyvatelkami výhradně australského kontinentu, až na výjimku *D.pygmaea* se kterou se můžeme setkat i na Novém Zélandu a Tasmánii. Tyto rostliny jsou jednou z nejzajímavějších skupin rostlinné říše, a to jednak díky svémi často velmi miniaturnímu vzrůstu, jednak pro svou jedinečnou strategii při přežití nepříznivých podmínek (vytvořením nahloučených palistů ve středu růžice, tzv. Stipul) a v neposlední řadě díky svému, v rostlinné říše málo obvyklému způsobu nepohlavního rozmnožování pomocí vystřelování drobných lístků (gemm) do okolí rostliny. Díky zmíněným vlastnostem a také díky obrovským, rozmanitě zbarveným květům patří trpasličí rosnatky ke klenotům nejen australské flory, ale celé rostlinné říše.

V čem pěstovat:

Ač jsou vzrůstu miniaturního, doporučujeme trpasličí rosnatky pěstovat v květináčích o minimálních rozměrech 15 cm. Větší objem substrátu totiž zaručí jeho lepší stabilitu a oddálí tak znehodnocení. Jako substrát použijeme směs vláknité rašeliny a křemičitého písku v poměru 1:1 až 1:2.

Nároky na prostředí:

Trpasličí rosnatky jsou velice světlomilné, proto proto pro ně vybereme co nejvíce osluněné stanoviště s velkou intenzitou rozptýleného světla. Slunečný úpal sice rostlinám nijak neškodí, ale důsledkem přehřátí přejdou do dormance, ve které jsou dosti citlivé na přelití a napadení plísněmi a houbami. V zimě je vhodné trpasličím rosnatkám přisvětlovat na minimálně 12 hodinový den.

Letní teploty v našich pomínkách, tj v rozmezí 20 - 35°C trpasličím rosnatkám plně vyhovují. V zimě je vhodné teploty snížit k hranici 15°C. Sám "trpaslíky" přez zimu pěstuji při 3 - 8°C a jejich zdraví a kondici takto nízké teploty spíše posílí.

Substrát udržujeme stále vlhký, v době plné vegetace mohou stát květináče v podmisce s vodou. V zimě zálivku díky nižšímu odparu mírně omezíme. Rostliny nepřesazujeme a když, tak jen s neporušeným kořenovým balem. Při narušení kořenů rostliny velice často hynou. Trpasličí rosnatky nejsou nijak náročné na vzdušnou vlhkost proto jsou velice vhodné i pro volné pěstování na parapetu. Vysoká vlhkost naopak může způsobit napadení rostlin plísněmi.

Potíže při pěstování:

Trpasličí rosnatky patří k poměrně snadno pěstitelným masožravým rostlinám při dodržení několika zásad - co nejvíce světla po celý rok, nízká vzdušná vlhkost a udržování stále vlhkého substrátu.

Při pěstování trpasličích rosnatek se snažíme vyhnout použití jakýchkoliv chemických ochranných prostředků - rostliny jsou na ně velice citlivé.

V kultuře se mohou stát konkurenty narůstající řasy a mechy na povrchu substrátu. Tyto povlaky odstraníme nejlépe mechanicky zahnutou pinzetou.

Jmenný seznam některých pěstovaných druhů: *D. androsacea*, *D. barbigera*, *D. callistos*, *D. citrina*, *D. closterostigma*, *D. dichrosepala*, *D. echinoblastus*, *D. eneabba*, *D. enodes*, *D. ericsoniae*, *D. grievei*, *D. helodes*, *D. hyperostigma*, *D. lasiantha*, *D. leioblastus*, *D. leucoblasta*, *D. mannii*, *D. microscarpa*, *D. miniata*, *D. nitidula* subsp. *nitidula*, *D. nitidula* subsp. *allantostigma*, *D. nitidula* subsp. *leucostigma*, *D. nitidula* subsp. *omissa*, *D. nivea*, *D. occidentalis* subsp. *occidentalis*, *D. occidentalis* subsp. *australis*, *D. oreopodion*, *D. paleacea* subsp. *paleacea*, *D. paleacea* subsp. *trichocaulis*, *D. parvula*, *D. pedicularis*, *D. plastystigma*, *D. pulchella*, *D. pycnoblasta*, *D. pygmaea*, *D. rechingeri*, *D. roseana*, *D. sargentii*, *D. scorpioides*, *D. sewelliae*, *D. silvicola*, *D. spilos*, *D. stelliflora*, *D. walyunga*

4, Hlíznaté rosnatky - návod na pěstování

Něco o rostlinách:

Hlíznaté rosnatky jsou další velice zajímavou skupinou masožravých rostlin a také důkazem schopnosti přírody adaptovat některé druhy na velice nepříznivé podmínky. Životní cyklus je oproti jiným druhům rosnatek velice specifický. Většinu druhů pochází z Austrálie, zbytek pak z jihovýchodní Asie. Rostliny reagují na nedostatek srážek a vysoké teploty tak, že se zatáhnou pod povrch substrátu do hlíz a v této "spící" formě přečkají suché a mnohdy extrémně teplé období léta. V době vegetace, tj. v období podzimního ochlazení, které s sebou přináší i dešťové srážky pak vyráží rostliny nad povrch, kde ve velmi krátkém časovém období vytvoří listy a vykvetou. Pro tyto velice specifické nároky je pěstování většiny druhů hlíznatých rosnatek velice obtížné a často i neúspěšné. Jsou však druhy jako *D. menziesi*, *D. peltata* u kterých se pěstování v našich podmírkách daří bez větších problémů.

V čem pěstovat:

Při výběru nádoby na pěstování musíme brát v úvahu povahu a ekologické nároky rostlin. Největší úspěchy byly dosaženy při použití až desetilitrových nádob, které zaručují velkou stabilitu substrátu a také nutné jeho pomalé vysychání v období zatahování rosnatek do hlíz. Sám používám květináše určené původně pro prodej sazenic růží o průměru 18 cm a výšce 25 cm. Substrát volíme lehký, nejlépe se osvědčila směs vláknité rašeliny a křemičitého písku v poměru 1:1 až 1:2. Jednu čtvrtinu květináče vyplníme drenážní vrstvou ve formě např. granulí Keramzitu. Abychom chránili povrch substrátu před přílišným teplem a rychlému vysychání, můžeme jej posypat hrubším praným štěrkem.

Nároky na prostředí:

V období vegetace rostliny vyžadují stálé vlhký substrát a dostatek světla. Jelikož v našich podmírkách vegetují v podzimních až zimních měsících, je vhodné jim uměle přisvětlovat. Jedná se o rostliny spíše chladnomilné, proto by se teploty v období vegetace měly pohybovat v rozmezí 10 - 25°C, při vyšších denních teplotách nadzemní části začnou chřadnout a rostlina se zatáhne do hlízy. Po zatáhnutí postupně omezíme zálivku až na nulu a květináč necháme velmi pozvolně vysychat. Je možné jej umístit do sklepa nebo kůlky, kde je zaručeno velice pozvolné vysychání. Na počátku vegetace pak musíme povrch substrátu kontrolovat, abychom byli schopni zareagovat na růst rostlin zálivkou. Po zatáhnutí do hlízy je také možné hlízy vyjmout ze substrátu a uskladnit je na temném a chladném místě. Při pravidelné kontrole pak sledujeme narašení oček, které signalizuje "probuzení" hlízy. V toto období hlízy sadíme do vyhloubených jamek, do hloubky asi 2 - 3 x větší, než je průměr hlízy. Takže například hlízu velkou 1 cm v průměru sadíme 2 - 3 cm pod povrch. Zálivku zahájíme až po vyrašení rostlin nad povrch. Do té doby můžeme substrát jen mírně zvlčovat rosením.

Potíže při pěstování:

Hlíznaté rosnatky mají ve své domovině velice komplikovaný životní cyklus který můžeme v amatérských podmínkách dosáhnout jen s velkým úsilím, přičemž ne vždy je korunováno úspěchem. Můžeme říct. že samotná doba vegetace, ani období klidu veliké problémy nepřináší. Úskalí však přichází s obdobím zatahování rostlin do hlíz. V tuto dobu totiž musíme omezit zálivku a nechat substrát vemi pozvolna vyschnout. Odhadnout tu správnou rychlosť schnutí je však poměrně náročná věc - při rychlém proschnutí substrátu rostliny nestačí zatahnout a zahynou, při příliš pomalém vysychání pak hlízy velmi snadno podlehnu hniliobě. V případě úspěchu se nám však rostliny odvěčí až neskutečnou bizarností a krásou a až opojnou vůní svých květů.

Jmenný seznam některých pěstovaných druhů: *D. andersoniana*, *D. bicolor*, *D. bulbosa*, *D. erythrorhiza* subsp. *erythrorhiza*, *D. erythrorhiza* subsp. *collina*, *D. erythrorhiza* subsp. *magna*, *D. erythrorhiza* subsp. *squamosa*, *D. erythrorhiza* subsp. *imbecilla*, *D. gigantea*, *D. graniticola*, *D. heterophylla*, *D. huegelii*, *D. intricata*, *D. lowriei*, *D. macrantha* subsp. *macrantha*, *D. macrantha* subsp. *eremaea*, *D. macrophylla* subsp. *macrophylla*, *D. macrophylla* subsp. *monantha*, *D. marchantii*, *D. menziesii* subsp. *menziesii*, *D. menziesii* subsp. *basifolia*, *D. menziesii* subsp. *penicillaris*, *D. menziesii* subsp. *thrysanosepala*, *D. microphylla*, *D. modesta*, *D. moorei*, *D. orbiculata*, *D. pallida*, *D. peltata*, *D. platypoda*, *D. prostratocaposa*, *D. radicans*, *D. ramellosa*, *D. rosulata*, *D. salina*, *D. stolonifera* subsp. *compacta*, *D. stolonifera* subsp. *stolonifera*, *D. stolonifera* subsp. *humilis*, *D. stolonifera* subsp. *orrecta*, *D. stolonifera* subsp. *prostrata*, *D. stolonifera* subsp. *rupicola*, *D. stricticaulis*, *D. subhirtella*, *D. tubaeystylis*, *D. whittakeri* subsp. *aberrans*, *D. zigzagia*, *D. zonaria*

5, Pralesní australské rosnatky - návod na pěstování

Něco o rostlinách:

Pralesní australské rosnatky jsou nejmenší skupinou rosnatek čítající pouhé tři druhy: *D.adelae*, *D.prolifera* a *D.schizandra*. Všechny tři druhy žijí na malých územích severovýchodní Austrálie. Jedná se o druhy, které díky specifickým a možno říci pro rosnatky netypickým prostředím výskytu, vyžadují jistá specifika i při pěstování v kultuře. Při splnění svých ekologických nároků se nám odvděčí bujným růstem a až neskutečnou krásou.

V čem pěstovat:

Pralesní rosnatky doporučujeme pěstovat v květináčích o průměru 10 cm a větších. Jako substrát použijeme směs rašeliny a křemičitého píska v poměru 2:1, u *D. schizandra* je vhodné do směsi přidat i malý díl listovky. Substrát nesmí nikdy proschnout.

Nároky na prostředí:

Pralesní rosnatky jsou jedny z nemnoha druhů masožravých rostlin, které pro úspěšné pěstování nevyžadují mnoho světla. Lze je proto s úspěchem pěstovat i v pokojových skleníčcích či vitrínách, kde se spokojí s minimem světla. Pro jejich dobrou kondici a zdarný růst je však velmi důležité splnit dva faktory, a to zabezpečit stálou vysokou vlhkost substrátu (květináče mohou stát stále v podmisce s vodou) a rovněž udržovat také vysokou relativní vlhkost vzduchu, nad 80%. Tohoto nejlépe dosáhneme umístěním těchto rostlin do pokojového pařeniště či uzavřené vitríny. Teploty po celý rok udržujeme mezi 15 - 30°C. *D. adelae* snese teploty vyšší. Přesazujeme každoročně, a to nejlépe na jaře.

Potíže při pěstování:

Jak již bylo zmíněno, rostlinám je bezpodmínečně nutno zajistit vysokou vlhkost jak substrátu, tak okolního vzduchu. Při nesplnění těchto podmínek rostliny neprosívají a v krátkém čase hynou. Nejsnadněji pěstovatelným druhem této skupiny je *D.adelae*, která snese i mírné přehřátí a přímé oslunění. Na slunci se listy zbarví dočervena. S *D. proliferou* a *D. schizandrou* v ideálních podmírkách nebývají také větší problémy, stává se však občas, že celá populace bez zjevných příčin uhyne.

Jmenný seznam některých pěstovaných druhů: *D. adelae*, *D. prolifera*, *D. schizandra*

Výsev:

semínka se vysévají na povrch vlhké rašeliny (nezasypávat zeminou!). Výsev udržujeme stále vlhký (květináček obalíme např igelitovým sáčkem) při teplotě okolo 25°C na světlém místě. Rostlinky vyklíčí za cca 2 – 4 týdny.

Po dvou měsících je přepikýrujeme do květináčků a pěstujeme jako dospělé rostliny.

ZELENEUDOLI.CZ - nákup v klidu a pokoji | email: info@zeleneudoli.cz

Všechna práva vyhrazena. Provozuje Alca Way, s.r.o.